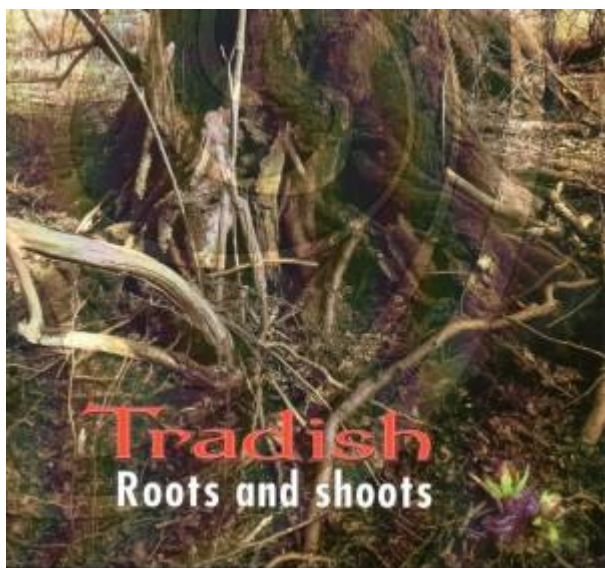


CD. Tradish: Roots and Shoots

Published 19. april 2013 | By [Allan E. Petersen](#)



Traditionel irsk musik er et træ med forgreninger og spirer over hele verden.

Det er tre år siden, at det unge danske folk-band Tradish udsendte deres debut-cd "Beyond The Borders". Den blev spiren til nogle efterfølgende travle og turnerende år, som har bragt de tre musikere vidt omkring på den europæiske musikscene.

Ikke at de var ubeskrevne blade i forvejen, for alle har en lang musikalsk fortid fra bl.a. "Moving Cloud" og "Instinkt", og de har tidligere berørt mange genrer og traditioner. Violinisten har således en fortid inden for klassisk musik, men lige nu er det den irske tradition, der står hjertet nærmest. Og tak for det, for det klarer de flot! Det er en fornøjelse at lytte til den nye cd "Roots and Shoots".

Tradish består af John Pilkington (vokal, guitar, bouzouki og step), Louise Ring Vangsgaard (violin, bratsch og vokal) og Brian Woetmann (bodhran, percussion, vokal og step). Og gruppen forklarer selv, at de kalder sig Tradish, fordi Trad- står for respekt for den stærke og alsidige irske musiktradition, mens -ish signalerer fornøjelsen i denne tradition.

Af og til glemmes det, siger Tradish, at udviklingen af den irske folkemusik ikke udelukkende er foregået inden for Irlands grænser. Den har også i høj grad fundet sted blandt musikere, født uden for Irland eller blandt irske emigranter, som har bragt deres kulturarv med rundt i verden. Det er netop denne tradition, Tradish indskrives i. Det lyder måske besynderligt, at danske musikere lever sig så stærkt ind i et andet lands musikrødder, men tænk bare på rocken, jazzen og den klassiske musik!

Tradish sammenligner traditionel irsk musik med et kraftfuldt træ, der gennem de sidste 200 år har udviklet sig med forgreninger og spirer over hele verden. Og på cd'en tager John, Brian og Louise os med på en rejse, hvor brændstoffet hentes fra træets rødder og fra betragtninger af folks liv lige nu. Rejsen og cd'en starter med en vild nat gennem den vestirske by Galway til nogle af de steder, hvor levende irsk musik dyrkes og elskes. Ringen slutes, for de 13 numre, hvoraf fem er traditionelle og otte selvskrevne, ender hjemme igen, hvor historien startede.

Det hører ikke til hverdagskost i folkemusikken, at man møder en cd, der er formet omkring et tema. Det er absolut et initiativ, som må hilses velkomment – også selv om sammenhængen mellem de 13 Tradish-numre ofte forekommer lidt søgt og postuleret. I folk-hukommelsen skal jeg helt tilbage til Andrew John og Lissas – stadig uovertrufne – LP fra 1976, "Louise – a Life Story", for at finde en parallel, hvor melodierne samles om et tema.

Er der virkelig kun tre musikere i gruppen? Man kan glemme indimellem, at der *kun* er tre musikere i Tradish, for de lyder ofte som et helt symfoniorkester. Deres lyde hænger forbløffende godt sammen og væver sig smukt ind i hinanden. Klange og toner veksler fint, så man hele tiden overraskes og udfordres.

Albummets sidste nummer er "Rosie Knows". Følsom klassisk kærlighedstekst, flot sunget! Også en sang som "Sixteen Jolly Ravers" gør sig fint. "Maritim Mozart" kalder gruppen selv det tydeligt klezmer-inspirerede nummer. Sangen "China Charter" rummer noget i vor tid så sjældent som en kritisk og humoristisk kapitalismekritik. Seks af de tretten numre er instrumentale.

Gruppens hjemmeside www.tradish.dk er i øvrigt også smuk og indbydende.

GO' Danish Folk Music